

Dosarul nr. 2ra-1456/22
2-21192220-01-2ra-07102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Sandu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Daniliuc, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Daniliuc împotriva Guvernului Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Consiliului Superior al Magistraturii și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului său la examinarea plângerii în strictă corespundere cu prevederile Codului de procedură penală, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Nicolae Daniliuc și s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2022 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 28 decembrie 2021 Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Consiliului Superior al Magistraturii și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, prin care a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului său la examinarea plângerii în strictă corespundere cu prevederile Codului de procedură penală, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 07 septembrie 2020 a depus o plângere la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana în ordinea prevăzută de art. 313 din Codul de procedură penală, împotriva răspunsului procurorului din Procuratura Generală, Alina Vochin din 07 august 2020, prin care s-a refuzat începerea urmăririi penale conform art. 274 din Codul de procedură penală în privința procurorilor Marcel Dimitraș, Oleg Gavrilă și Iurie Lealin în baza art. 339 din Codul penal și a răspunsului procurorului Igor Serbinov din 25 august 2020 privind respingerea plângerii.

Prin încheierea din 22 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, plângerea din 07 septembrie 2020 a fost respinsă ca neîntemeiată, iar prin decizia din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău cererea de recurs a fost respinsă ca inadmisibilă.

Reclamantul consideră că la examinarea plângerii din 07 septembrie 2020 instanța de judecată a încălcat în mod flagrant termenul legal de examinare a plângerii de 10 zile stabilit de art. 313 din Codul de procedură penală. Mai mult, a fost umilit și ignorat din cauză că nu i s-au oferit răspunsuri la întrebările date în plângere de către OUP, procurori și de către instanța de judecată, iar deciziile luate de către organele menționate nu au fost motivate, prin ce i s-a creat impresia că nu a fost auzit. Organul de urmărire penală și procurorii în mod flagrant au încălcat prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-551 din Codul de procedură penală, deoarece nu s-a efectuat nici o cercetare penală întru aflarea adevărului, iar instanțele de judecată au închis ochii la ilegalitățile acestora.

Respectiv, instanțele de drept s-au abținut de a da un răspuns explicit la întrebările formulate prin ce i-a fost încălcat dreptul prevăzut de art.1, art. 6 §1 art. 13, 41, CEDO, iar prejudiciul moral cauzat îl estimează la 50 000 euro.

Reclamantul Nicolae Daniliuc a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului său la examinarea plângerii penale din 30 iulie 2020 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 din Codul de procedură penală, repararea prejudiciului moral pentru încălcarea acestui drept de 50 000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 23 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Daniliuc împotriva Guvernului Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Consiliului Superior al Magistraturii și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului său la examinarea plângerii penale din 30 iulie 2020 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 din Codul de procedură penală, repararea prejudiciului moral pentru încălcarea acestui drept de 50 000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 10 000 lei. (f.d. 30, 55-57)

Nicolae Daniliuc, în termen, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 23 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de către Nicolae Daniliuc și s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 76, 77-83)

În susținerea concluziei sale instanța de apel a reținut că Nicolae Daniliuc a solicitat compensarea prejudiciului material și moral, invocând dezacordul cu răspunsurile oferite de Procuratura Generală, prin care s-a refuzat în pornirea urmării penale în privința unor procurori pe fapta prevăzută de art. 339 din Codul penal, precum și dezacordul cu soluția actului emis de judecătorul de instrucție, care a respins plângerile reclamantului asupra acțiunilor/inacțiunilor procuraturii.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, că din cumulul circumstanțelor constatate supra la prevederile Legii nr. 1545, cerințele invocate de Nicolae Daniliuc privind repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 euro nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie

1998 și Legii nr. 87 din 21.04.2011, ori faptul că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survine doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar situația expusă în cauză nu se încadrează în prevederile art. 3 din Legea nr. 1545-XIII și art. 2 din Legea nr. 87 din 21.04.2011.

Instanța de apel a stabilit că potrivit cererii de chemare în judecată, reclamantul a îndreptat acțiunea privind repararea prejudiciului moral, cauzat în urma încălcării dreptului său la examinarea plângerii în strictă corespundere cu prevederile Codului de procedură penală, împotriva Guvernului Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Consiliului Superior al Magistraturii și Ministerului Finanțelor al R. Moldova și a concluzionat că nu dispune de abilitatea legală de a pune în sarcina pârâților a obligației de a compensa pretinsul prejudiciu suportat de reclamant, or, acțiunea a fost înaintată împotriva unor pârâți necorespunzători.

La data de 22 septembrie 2022 Nicolae Daniliuc a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a hotărârii din 23 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei în prima instanță pentru a fi examinată în fond conform obiectului speței și a circumstanțelor de drept invocate în cererea de chemare în judecată. (f.d. 90-96)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat o speță cu un alt obiect al litigiului care nu a fost invocat, au aplicat circumstanțe de drept, norme de drept care nu au fost invocate.

Recurentul consideră că instanța de fond, cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către Nicolae Daniliuc, care are calitatea procesuală de reclamant și este îndreptățit să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 iunie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa lui Nicolae Daniliuc la 21 iulie 2022 prin poștă, însă confirmarea recepționării la materialele cauzei nu este. Ulterior, la 19 septembrie 2022 Nicolae Daniliuc a recepționat decizia instanței de apel, fapt confirmat prin mențiunea de pe cerere. (f.d. 84, 87)

Recursul, declarat la 22 septembrie 2022 de către Nicolae Daniliuc, este în termen.

La data de 07 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimaților copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Nicolae Daniliuc este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Nicolae Daniliuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Nicolae Daniliuc și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nicolae Daniliuc, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Nicolae Daniliuc, împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas